

Scenario: "Tomaatgarnaal" uit "De wijde wereld" van Hugo Matthysen.

Het was een warme junidag. Ik reed door de stad, met de raampjes van mijn wagen opengedraaid. Toen ik voor een stoplicht moest wachten, kwam er plots een vreemd voorwerp binnengevlogen. Het ding zweefde mijn wagen in, en bleef rustig hangen boven de passagierszetel vooraan, ongeveer ter hoogte van mijn hoofd. Het was bolvormig, knalrood en zo groot als een tennisbal. Aan de bovenkant was een opening waaruit een stuk of tien rozige, wormvormige orgaantjes puilden, gedrenkt in een witte smurrie. Het was een tomaatgarnaal. Is een vliegende tomaatgarnaal gevaarlijk? Ik nam aan van wel. Stel dat zo'n ding tijdens het rijden in je blikveld begint te dansen. Of dat het zich te pletter vliegt op je voorruit, of op je bril. Het leek mij niet verstandig met deze ongenode gast grote afstanden af te leggen. Daarom parkeerde ik de wagen de wagen en stapte uit. De tomaatgarnaal verliet samen met mij de wagen. Ik liep de stad in.

De tomaatgarnaal week niet van mijn zijde. Ik mag niet zeggen dat ze me achtervolgde, want soms vloog ze een eindje voor mij uit, als om mij de weg te wijzen, dan weer bevond ze zich pal boven mijn hoofd of ze zweefde op een paar centimeter hoogte naast mijn voeten, als een braaf hondje.

Zo liep ik een uur door de stad. Ik had heel wat bekijks. Ik maakte me geen zorgen over de bedoelingen van de tomaatgarnaal.

Wat als dit ding voor eeuwig in mijn buurt zou blijven? In hoeverre zou haar aanwezigheid mijn professionele reputatie en mijn sexappeal schaden? Ik kwam voorbij een speelgoedwinkel. Even speelde ik met de gedacht mij pijl en boog aan te schaffen en de tomaatgarnaal neer te halen.

Ik liet het plan onmiddellijk varen. Deze tomaatgarnaal was een handige vlieger. Ze scheerde rakelings langs de verkeersborden en maakte dolle spiraalbewegingen rond verlichtingspalen. Ze zou zich niet zo gauw laten neerschieten.

Ik ging op het terras van een snackbar zitten. Twee tafeltjes verder begonnen een paar schoolmeisjes te giechelen.

Dat vond ik erg. Ik riep de ober. "Ober" zei ik, en ik wees de tomaatgarnaal aan. "Voor mij graag een kop koffie.

En dit hier is een vergissing. Dat heb ik helemaal niet besteld". "Zeker meneer, sprak de ober.

Het was alsof de tomaatgarnaal een beetje zenuwachtig werd: ze begon hoekig heen en weer te vliegen, als een zwerm muggen in laat zonlicht.

De ober kwam terug met mijn koffie, een pollepel en een bord. De tomaatgarnaal stooft weg. De ober liep haar achterna, zwaaiend met zijn pollepel. Ze verdwenen om de hoek. Tien minuten later zag ik hen passeren aan de overkant van de straat. De tomaatgarnaal vloog al wat minder soepel,

de ober holde nog steeds achter haar aan, met het hemd uit de broek en zijn tong op zijn tenen. Ik legde het geld voor de koffie op de tafel en verliet het terras. Ik hoorde iets rinkelen, maar schonk er geen aandacht aan. Ik dacht dat het de oorbellen van de schoolmeisjes waren.

Toen ik bij mijn wagen kwam, zag ik een leeg koffiekopje boven mijn hoofd zweven. Met een schoteltje. En een lepeltje. Ik keerde terug op mijn schreden. Ik ging terug naar het terras, waar ik vriendelijk zou verzoeken om af te ruimen.

Production			Name	Date	
Sequence	Scene	Shot	Drawing	Length shot	Length total
Action			Dialogue		
SpecialFX			Sound/SoundFX/Music		
Camera LS - MS - CU High - Eye - Low Pull focus - Zoom-in - Zoom-out - Fade in - Fade out PanL - PanR - Tilt Up - Tilt Down - Track In - Track Out - Travel			Lens: Wide - Normal - Tele Fade	Comment	